

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

Digital Leadership of School Administrators Affecting the Effectiveness of Academic Administration in Schools Under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1

กิตติทัศน์ วงศ์ศรีดา¹ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร² ดร.รัชฎาพร งอยภูธร³
Kittitad Wongsrida¹ Assoc. Prof. Dr.Chaiya Pawabutra² Dr.Ratchadapom Ngoiphuthorn³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ ศึกษาความสัมพันธ์อำนาจพยากรณ์ และหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวน 330 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ประจำปีการศึกษา 2566 จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 72 คน และครูผู้สอน จำนวน 258 คน จาก 72 โรงเรียน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกนและสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .780 – .897 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .933 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .729 – .908 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .954 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .958 และแบบสัมภาษณ์แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณที่ละขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
2. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามตัวแปร พบว่า

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล ประสิทธิภาพ การบริหารงานวิชาการ

¹ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

¹Master of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

²อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²Lecturer Master of Education Program in Educational Administration and Doctor of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

³ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลต่างอย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

³Senior Professional Level Teachers Anubantaongoi School under the office of Sakon Nakhon Primary Educational Service Area 1

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: กิตติทัศน์ วงศ์ศรีดา, kittitad.wo65@snru.ac.th

รับเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2567 แก้ไข 23 เมษายน 2567 ตอรับ 25 เมษายน 2567

2.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ความสัมพันธ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($R_{xy} = 0.896$) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำนวน 4 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ด้านความเป็นมืออาชีพ ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านการสื่อสารเชิงดิจิทัล โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 80.90 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .24285$

5. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน เสนอแนะไว้ จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความเป็นมืออาชีพ ควรส่งเสริมให้พัฒนาความรู้และทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลโดยการฝึกอบรมและศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่เป็นเลิศ 2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ควรส่งเสริมการนำเอาสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานในโรงเรียนอย่างเป็นปกติ 3) ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ควรวิเคราะห์บริบทของโรงเรียนและศึกษาองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีให้เท่าทันโลกยุคดิจิทัล และ 4) ด้านการสื่อสารเชิงดิจิทัล ควรศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสื่อสาร ที่เหมาะสมกับการสื่อสารแต่ละระดับทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

ABSTRACT

This research aimed to examine, compare, and identify the relationship, determine the predictive power, and establish guidelines for developing the digital leadership of school administrators affecting the effectiveness of academic administration in schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1. The sample consisted of 72 school administrators, and 258 teachers, yielding a total of 330 participants from schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1, in the academic year 2023. The sample size was calculated by using Krejcie and Morgan Table, and multi – stage random sampling. The tools for data collection were sets of 5 – rating scale questionnaires, including a set on the digital leadership of administrators with the discriminative power ranging from .780 to .897 and the reliability of .933, and a set on the effectiveness of academic administration in schools with the discriminative power ranging from .729 to .908, and the reliability of .954, an overall reliability coefficient of .958 and a structured interview from examining the guidelines for developing the digital leadership of school administrators. Data analysis statistics consisted of frequency, percentage, mean, standard deviation, Independent Sample t – test, One – Way ANOVA, Pearson’s Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise multiple Regression Analysis

The findings were as follows:

1. The digital leadership of school administrators and the effectiveness of academic administration in schools were overall at a high level.

2. The digital leadership of school administrators and the effectiveness of academic administration in schools classified by position, school size and work experience found that.

2.1 The comparison results revealed that the digital leadership of school administrators classified by positions, and work experience, were different, but school sizes showed no difference.

2.2 The comparison results revealed that the effectiveness of academic administration in schools classified by positions, and work experience, were different, but school sizes showed no difference.

3. The digital leadership of school administrators had a positive relationship with the effectiveness of academic administration in schools at the .01 level of significant with a high level of correlation ($R_{xy} = 0.896$).

4. Four aspects of the digital leadership of school administrators could predict learning organizations in schools at the .01 level of significant. These aspects include Professionalism, Digital culture creation, Digital vision, and Digital communication, they were able to jointly predict 80.90 percent, and the standard error of estimate of ± 24285 .

5. The proposed guidelines for developing the digital leadership of school administrators and the effectiveness of academic administration consisted of four aspects: 1) Professionalism should be made to promote the development of digital technology knowledge and skills through training, workshops, and study visits to excellent schools. 2) Digital culture creation should promote the use of media and digital technology in school operations as a routine practice. 3) Digital vision should be analyzed the school context and exploring new knowledge about utilizing technology to keep up with the digital age, and 4) Digital communication should be study appropriate communication methods for both internal and external communication within the school context.

Keywords: Digital Leadership, Effectiveness, Academic Administration

ภูมิหลัง

การพัฒนาชีวิตของมนุษย์ในยุคดิจิทัลนี้จำเป็นจะต้องมีทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อพัฒนากระบวนการหรือระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ซึ่งประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนประเทศไทยเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างเต็มตัวโดยการผลักดันนโยบาย กฎหมายและแผนพัฒนาประเทศ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2566 – 2570) ยุทธศาสตร์ที่ 4 มีการยกระดับทักษะด้านดิจิทัล และวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรภาครัฐ รวมทั้งการพัฒนาทักษะผู้นำด้านดิจิทัลให้กับผู้บริหาร (สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565, หน้า 59) แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (2566 – 2570) หมวดที่ 12 และ 13 มีกลยุทธ์ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีและดิจิทัลเพื่อบุคลากรของภาครัฐให้มีทักษะดิจิทัลและมีสมรรถนะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565, หน้า 121 – 138) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 มีเป้าหมายและแนวทางในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา และส่งเสริมพัฒนาทักษะดิจิทัลของคนไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า ๗ – ๘) ดังนั้นผู้บริหารในยุคดิจิทัลนั้นนอกจากทักษะความสามารถทางการบริหาร ภาวะผู้นำเป็นอีกหนึ่งสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารพึงมี โดยภาวะผู้นำดิจิทัลจะช่วยให้ผู้บริหารบริหารโรงเรียนได้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

ภาวะผู้นำดิจิทัล คือความสามารถของผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ในการบริหารจัดการโรงเรียนโดยบูรณาการใช้เทคโนโลยีตามบริบทของโรงเรียน มีการส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรอย่างเหมาะสม และมุ่งผลลัพธ์ไปที่การจัดการเรียนรู้ (ดาวรุ่งวรรณ ถวิลการ, 2564, หน้า 135) ให้สอดคล้องไปกับนโยบายการพัฒนาประเทศและการศึกษาในยุคดิจิทัล

การบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะในเรื่องของระบบ และการจัดการเรียนการสอน นอกจากการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ได้อย่างเหมาะสมมีความคุ้มค่าเกิดประโยชน์มากที่สุด ควรมีภาวะผู้นำดิจิทัลด้วย เพราะเทคโนโลยีดิจิทัลนั้นมีผลกระทบต่อการบริหารงานของสถานศึกษาทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการบริหารงานวิชาการ เมื่อผู้บริหารมีภาวะผู้นำดิจิทัลแล้วจะส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งจะเพิ่มคุณภาพการศึกษา เพิ่มศักยภาพด้านการจัดการเรียนรู้ เกิดเป็นนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ทันสมัย เพื่อช่วยสนับสนุนการจัดการเรียนเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (กันตชาติ กุตนอก, 2565, หน้า 182) จะเห็นได้ว่าภาวะผู้นำดิจิทัลแสดงให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของผู้บริหารในฐานะผู้นำของสถานศึกษา ซึ่งแสดงพฤติกรรมในการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานในสถานศึกษา โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้การจัดการศึกษابرรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เพื่อให้โรงเรียนมีการพัฒนาการบริหารงานวิชาการที่ดี โรงเรียนมีคุณภาพ สอดคล้องตามยุคดิจิทัล อีกทั้งเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ให้มีภาวะผู้นำดิจิทัล สามารถนำไปใช้บริหารจัดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
2. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร
4. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 หรือไม่ และมีสมการเป็นอย่างไร
5. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เป็นอย่างไร

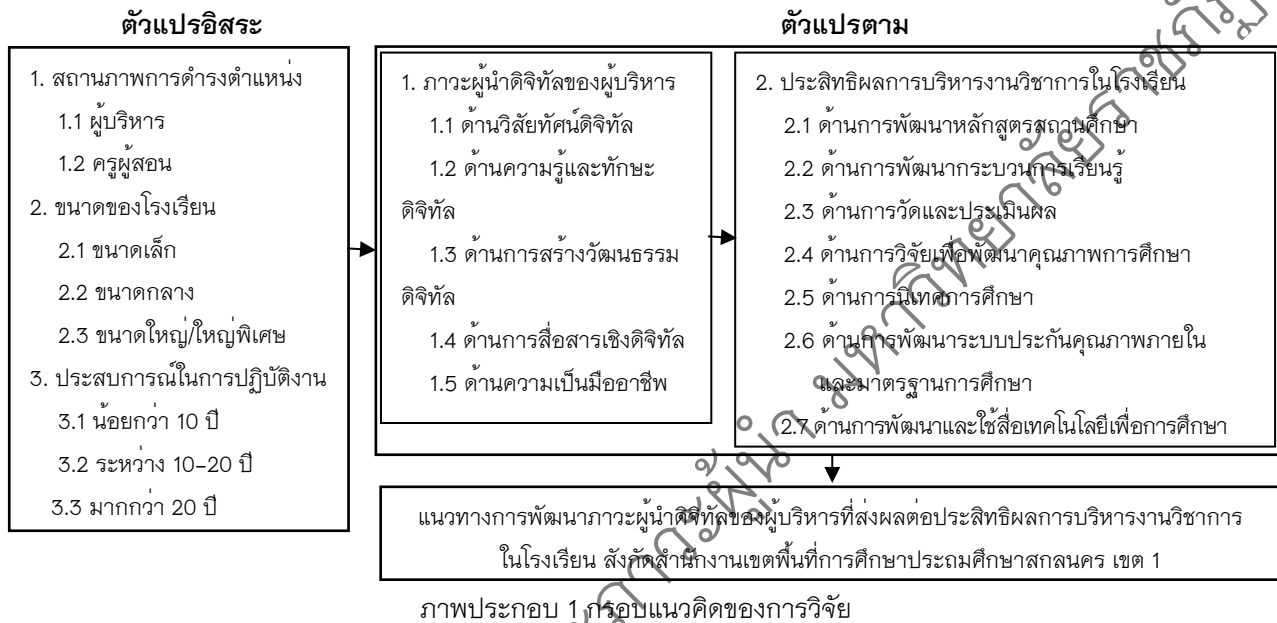
ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์กันระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน

4. เพื่อศึกษาตัวพยากรณ์ที่ดีและสมการของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน

5. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ในปีการศึกษา 2566 จำนวนทั้งสิ้น 2,078 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร 174 คน และกลุ่มครูผู้สอนจำนวน 1,904 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ประจำปีการศึกษา 2566 ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มจากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 43) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 327 คน ซึ่งเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 330 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 72 คน และครูผู้สอน จำนวน 258 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
 ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) โดยการสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .780 – .897 และมีค่าความเชื่อมั่น .933

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน จำนวน 7 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .729 – .908 และมีค่าความเชื่อมั่น .954

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนและส่งแบบสอบถามทางออนไลน์ รวมทั้งสิ้น 330 ฉบับ ได้นำเอกสารกลับคืนมา จำนวน 330 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม และคัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติที (t – test) ชนิด Independent Samples ค่าสถิติเอฟ (F – test) แบบความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) การทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณทีละขั้นตอน (Stepwise multiple Regression)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามตัวแปร พบว่า

2.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ความสัมพันธ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($R_{xy} = 0.896$) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำนวน 4 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ด้านความเป็นมืออาชีพ ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านการสื่อสารเชิงดิจิทัล โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 80.90 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .24285$

5. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเสนอแนะไว้ จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความเป็นมืออาชีพ ควรส่งเสริมให้พัฒนาความรู้และทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลโดยการฝึกอบรมและศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่เป็นเลิศ 2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ควรส่งเสริมการนำเอาสื่อและ

เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานในโรงเรียนอย่างเป็นปกติ 3) ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ควรวิเคราะห์บริบทของโรงเรียน และศึกษาองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีให้เท่าทันโลกยุคดิจิทัล และ 4) ด้านการสื่อสารเชิงดิจิทัล ควรศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสื่อสาร ที่เหมาะสมกับการสื่อสารแต่ละระดับทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทางสำนักงานเขตได้มีการกำหนดเป้าประสงค์ กลยุทธ์ และนโยบายในการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเต็มตามศักยภาพ ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริหารมีกาบริหารจัดการโรงเรียนในด้านการบริหารงานวิชาการอย่างครอบคลุมในทุกกิจกรรม โดยอาศัยภาวะผู้นำดิจิทัล ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับณัฐฐิตา สงค์แก้ว (2565, หน้า 62 - 65) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของพิมพ์พิศ นื่องหนองคู และคณะ (2565, หน้า 305 - 306) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า

2.1 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่าแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูผู้สอนมีบทบาทหน้าที่มาตรฐานด้านวิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน โดยผู้บริหารต้องบริหารจัดการโรงเรียนอย่างครอบคลุม แต่ครูผู้สอนอาจจะได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใดงานหนึ่ง แต่มีหน้าที่หลักคือการจัดการเรียนการสอน ครูจึงมุ่งเน้นไปที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนแตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับกันตชาติ กุณนอก (2565, หน้า 169 - 173) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพนมเขต 2 พบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งโดยรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของกิตติชัย อัจจาญ (2565, หน้า 170 - 172) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูคดาหาร พบว่า ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนพบว่า จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่าแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแม้ว่าขนาดของโรงเรียนจะแตกต่างกัน แต่ขอบข่ายงานและภารกิจของโรงเรียนไม่ต่างกัน โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการ จึงมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผล

การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับณัฐริตา สงค์แก้ว (2565, หน้า 62 – 65) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ผลการวิจัยพบว่าสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน โดยภาพรวมมีภาวะผู้นำดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิตรา แก้วมะ (2563, หน้า 186 – 189) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหาร แบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน ไม่มีความแตกต่างกัน

2.3 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่าแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 20 ปี และระหว่าง 10 – 20 ปี เป็นผู้ที่ประสบการณ์ในการทำงานที่ยาวนาน มีความชำนาญในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภารกิจของสถานศึกษา มีความรู้และความเข้าใจในงานที่ได้รับมอบหมาย สามารถเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมและสอดคล้องกับงานที่ปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน น้อยกว่า 10 ปี จึงมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนแตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับกวินท์ บินสะอาด (2565, หน้า 139 – 142) ได้ศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำ ยุคดิจิทัลของผู้บริหารในภาพรวมแตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของสรพรเพชญ์ ไตรรงค์ (2564, หน้า 213 – 215) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกัน

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวมกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน โดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($R_{xy} = 0.896$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัล จะมีความรู้ความเข้าใจและมีความสามารถในการนำเทคโนโลยีเข้าสู่อการบริหารจัดการโรงเรียนสามารถส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพและการบริหารงานวิชาการที่ดีขึ้น และการที่ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทักษะดิจิทัลให้กับ บุคลากรสามารถใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ในห้องเรียนได้ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการสอนและการเรียนรู้ และใน การติดต่อสื่อสารทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนผู้บริหารที่สามารถเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมกับ ระดับการสื่อสารจะทำให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดเป็นความเข้าใจที่ตรงกันของทั้งผู้บริหารและครูผู้สอน ในการพัฒนาโรงเรียน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับณัฐริตา สงค์แก้ว (2564, หน้า 133 – 135) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูมีความสัมพันธ์ในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับเอกรัตน์ เชื้อวงศ์ (2564, หน้า 92 – 95) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อองค์การนวัตกรรม ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4 ผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผล ต่อองค์การนวัตกรรมของโรงเรียน ได้แก่ การเป็นพลเมืองดิจิทัล ความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล และวิสัยทัศน์ดิจิทัล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.829

4. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มี 4 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านความเป็นมืออาชีพ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.264 รองลงมาคือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.229 รองลงมาคือ ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.234 และลำดับสุดท้ายคือ ด้านการสื่อสารเชิงดิจิทัล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.245 ซึ่งตัวแปรทั้ง 4 ด้านนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้ร้อยละ 80.90 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .24285$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่ามีอย่างน้อย 1 องค์ประกอบ เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 และเขียนสมการพยากรณ์ได้ ทั้งนี้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนได้อย่างเป็นเพราะว่า

4.1 ด้านความเป็นมืออาชีพ การมีผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาโรงเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเพิ่มประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในยุคดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับเอกรัตน์ เชื้อวงศ์ (2564, หน้า 100) ผู้บริหารโรงเรียนมีการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อตอบสนองต่อความต้องการการเรียนรู้ที่หลากหลาย จัดหาทรัพยากร การเข้าถึงความรู้ และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการพัฒนาความรู้ของครู นักเรียน และตนเอง

4.2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล การมีผู้บริหารที่เป็นแบบอย่างในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการศึกษาและส่งเสริมการนำเทคโนโลยีเหล่านี้เข้าสู่วัฒนธรรมของโรงเรียนมีผลสำคัญในการเพิ่มประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมีระดับสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับณัฐริตา สงค์แก้ว (2565, หน้า 66) ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่จะส่งเสริมให้ครูประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลในการปฏิบัติงาน โดยให้ความสำคัญสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนสนับสนุนให้ครูได้พัฒนาตนเองจนสามารถ สร้างนวัตกรรมจากเทคโนโลยีดิจิทัล อีกทั้งสนับสนุนครูและบุคลากรให้ร่วมสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

4.3 ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล การมีผู้บริหารที่เข้าใจและนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารโรงเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาบุคลากรให้เท่าทันในยุคดิจิทัล สามารถวิเคราะห์บริบทของโรงเรียน และกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ที่สอดคล้องกับยุคดิจิทัล ส่งผลให้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับเอกรัตน์ เชื้อวงศ์ (2564, หน้า 96 – 97) ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายมีแผนงานที่ชัดเจน มีการสร้างความเข้าใจร่วมกันรู้จักนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ และเปิดโอกาสให้ทุกฝ่าย มีส่วนร่วมกำหนดวิสัยทัศน์ รวมทั้งการเสริมแรงให้บุคลากรรู้จักสร้างวิธีการและแนวทางใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

4.4 ด้านการสื่อสารเชิงดิจิทัล การมีผู้บริหารที่นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารและเลือกใช้เครื่องมือและวิธีการได้อย่างเหมาะสมส่งผลให้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสูงขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับภัทรธาดา เพ็ญพอง (2565, หน้า 130) ผู้บริหารควรตระหนักและให้ความสำคัญต่อการสื่อสารระบบดิจิทัล โดยทำความเข้าใจ หาเทคนิควิธีในการติดต่อสื่อสารผ่านระบบดิจิทัล มีการแบ่งปันข้อมูลของสถานศึกษาที่เป็นประโยชน์ มีข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง รวดเร็ว มีความต่อเนื่อง เลือกใช้ช่องทางที่เหมาะสม สามารถสื่อสารเข้าใจได้ตรงกันพยายามใช้สื่อดิจิทัลสร้าง

ความสัมพันธ์ภายในสถานศึกษา เปิดกว้างและมีอิสระในการสื่อสาร ทั้งช่วยเหลือกันในการเรียนรู้วิธีการใช้งานสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการสื่อสารของผู้บริหารกับบุคลากร ให้ทันต่อเวลาและทันต่อสถานการณ์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า มีภาวะผู้นำดิจิทัล 2 ด้าน ที่ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม คือ ด้านความเป็นมืออาชีพ และด้านความรู้และทักษะดิจิทัลดังนั้นผู้บริหารควรพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล 2 ด้านดังกล่าวให้มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น โดยส่งเสริมให้เข้ารับการฝึกฝนอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ ในเรื่องเกี่ยวกับการสร้างภาวะผู้นำในด้านต่าง ๆ เช่น หลักสูตรเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัล มีการศึกษาความรู้จากงานวิจัย หนังสือ บทความ นวัตกรรม หรือแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศทางการบริหารโรงเรียนในยุคดิจิทัลหรือศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จ และมีการพัฒนาความรู้และทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลแก่ผู้บริหาร

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน 3 ด้าน ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมคือด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาดังนั้นผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ควรพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน 3 ด้าน ดังกล่าวให้มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า มีภาวะผู้นำดิจิทัลที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความเป็นมืออาชีพ ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านการสื่อสารเชิงดิจิทัล ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนควรพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของตนเองในด้านดังกล่าว ให้สูงขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์ในการบริหารงานโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน เช่น ด้านการจัดการดิจิทัล ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัล เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการบริหารงานโรงเรียน

2.2 ควรศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงานในโรงเรียน เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัย แนวทางการปฏิบัติที่เป็นเลิศ และสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการบริหารให้ได้รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน

2.3 ควรศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนด้านอื่น ๆ เช่น การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป หรือภาพรวมของการบริหารโรงเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาประสิทธิภาพของโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กวินท์ ปินสะอาด. (2565). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สตุล. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- กันตชาติ กุดนอก. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กิตติชัย อัจหาญ. (2565). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จิตรา แก้วมะ. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหาร งานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ณัฐฐิตา สงค์แก้ว. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ดาวรอรณ ธิวิลการ. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัล. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นภัสรัญช์ สุขเสนา. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชัยภูมิ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พิมพ์พิศา เนื่องหนองคู และคณะ. (2565). ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชัยภูมิ เขต 1. วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาราชมนตรี, 9(2), 300 – 311.
- สรพรเพชญ ไตรรงค์. (2564). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหาร งานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สำนักงานพัฒนาการศึกษาดิจิทัล. (2565). (ร่าง) แผนพัฒนาการศึกษาดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 – 2570. กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาการศึกษาดิจิทัล.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสาม พ.ศ. 2566 – 2570. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 139 ตอนพิเศษ 258. 121 – 138.
- เอกวิรัตน์ เชื้อวงศ์คำ. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อองค์การนวัตกรรมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.